PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXVI — Nr. 897 (6331) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 10 mai 1970

SCURTĂ VACANȚĂ PREMEXICANĂ

...ȘI ACUM DOAR ORELE ÎI MAI DESPART PE TRICOLORI DE DRUMUL TRANSOCEANIC SPRE „EL MUNDIAL"

Tricolorii — la antrenamentul de ieri

Foto: TH. MACARSCHI

De joi dimineața, pînă ieri la amiază — atît a durat vacanța premexicană a selecționabililor noștri. A fost lungă, a fost scurtă? Depinde de subiect...

MOCANU: *„Bineînțeles că am fost acasă, la Ploiești. Și ce alt etalon de timp aș putea avea decît lacrimile fetei mele la despărțire? Dacă popasul meu i-ar mai fi alinat din dor, ochii ei ar fi fost limpezi. Și tare greu m-am despărțit de ea!"*

DUMITRACHE: *„Uf, greu au mai trecut zilele astea! Țintuit în casă de nesuferitul de ghips, îmi venea să lovesc toate lucrurile din cameră. Și numai cu piciorul drept! În schimb, de azi dimineață, de cînd glezna mi-e iarăși liberă, aș sări numai într-un picior. Tot în dreptul!"*

DEMBROVSCHI: *„Ca să fiu sincer, nici n-am avut timp să măsor acest interval. Joi seară am ajuns acasă, la Bacău și vineri seara am plecat iarăși, spre București. Am avut doar satisfacția că am dormit o noapte în patul meu, în semn de rămas bun, cine știe pentru cîte zile, cîte nopți..."*

Cu acest racord am stabilit din nou legătura cu pămîntul, deși gîndul, probabil dintr-o nevoie de compensație, se rotea cu anticipație în jurul giruetei de la aeroportul internațional Otopeni. Dar să nu ne grăbim, totuși, pînă luni dimineața mai sînt ceva ore (ce ciudat sună acum această reducție, de la luni la ore...), suficiente pentru ultimele treburi și amănunte organizatorice-gospodărești, pentru ultimele antrenamente pe pămîntul natal, pentru ultimele noastre reportaje de acasă, cu tricolorii.

Așa încît meșterul croitor Popeia se poate mîndri că este singurul om din această țară care a primit vizita întregului lot reprezentativ tocmai în febra plecării la Guadalajara. În schimb, cei de la ADAS au fost nevoiți să aducă ei asigurările pentru zborul transoceanic al delegației române. Nu de alta, dar jucătorii, complet dezinteresați de sumele pentru care au fost asigurați în acest sens, ar fi preferat, în schimb, o asigurare pentru eventualitatea unor... surprize la C.M. ... Radu Nunweiller, arătîndu-ne actul de asigurare, grijuliu îmbrăcat în plexiglas ca să nu intre la apă, glumea: *„Zice-se că această hîrtie face parte din pregătirea psihologică..."*

Lucescu ne roagă să-i procurăm un număr de-al gazetei noastre, în care am reprodus din presa străină dialogul dintre el și fostul selecționer bra-

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Din nou succes la baschet:

ROMÂNIA - R.D. GERMANĂ 71-67

ORADEA 9 (prin telefon, de la trimisul nostru). Sîmbătă seara, în revanșa meciului feminin de baschet dintre reprezentativele României și R.D. Germane am avut prilejul să urmărim o întrecere deosebit de spectaculoasă, de un foarte bun nivel tehnic, în care spre satisfacția noastră, meritul principal a revenit sportivelor românce.

În special în prima repriză, echipa României a acționat dezinvolt, avînd precizie și cursivitate în acțiunile tactice și o deosebită eficacitate, chiar și în aruncările de la distanță. Ca urmare, tabela de marcaj a indicat în permanență un avantaj pentru gazde, care a urcat deseori la 10, 12 și 14 puncte.

Spre deosebire de ziua precedentă, cînd greul partidei a fost dus de numai două jucătoare — Nicola (21) și Bițu (26) — de data aceasta, toate baschetbalistele utilizate au dat deplină satisfacție. După pauză, intenția antrenorului G. Costescu de a rula cît mai multe jucătoare, pe de-o parte, ca și presingul aplicat de oaspete, pe de alta, au dus treptat la pierderea avantajului. Mai mult chiar, în min. 33, formația R.D. Germane a reușit să egaleze (55—55) și un minut mai tîrziu să preia conducerea (59—57). A fost însă prima și singura dată. În continuare, jucătoarele românce au controlat întrecerea cu siguranță, obținînd o deplin meritată victorie cu 71—67 (37-25), în ciuda apărării disperate (uneori prea brutală) a jucătoarelor din selecționata R.D. Germane.

I. Tarr și I. Herczeg (Ungaria) au condus bine următoarele formații: ROMÂNIA: Nicola 11, Ciocan 22, Taflan 13, Bițu 8, Chiraleu 2, Savu 12, Rădulescu 3, Sipoș, Popov, Ghiță; R.D.G.: Schmidt 7, Schaal 8, Diebel 4, Brunning 4, Zimmermann 12, Lustgat 1, Elgeti 1, Messerschmidt 18, Bartholomäws 12.

D. STANCULESCU

În pagina a 2-a

GUSTUL ANTOLOGIILOR

VERSURI ȘI CUGETĂRI DEDICATE SPORTULUI

La handbal feminin

RAPID — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI 9—9 (5—4)!

Întîlnirea dintre formațiile feminine de handbal Rapid-Universitatea București a plăcut îndeosebi în partea finală. În min. 41 studentele aveau un avans de 3 goluri (9—6), dar rapidistele au inițiat cîteva atacuri reușite și în ultimele 5 secunde au egalat prin Ana Starck. Au condus slab T. Ene și C. Căpățînă (Buzău). (g. r.)

BUJOR HĂLMĂGEANU — operație reușită

Bujor Hălmăgeanu, fundașul Stelei și al echipei naționale, a fost operat. După cum ne asigură dr. Dumitru Tomescu, medicul lotului, care a efectuat intervenția chirurgicală, Hălmăgeanu va fi apt de joc după aproximativ o lună de zile.

Azi, la Timișoara

Finala pe țară a Crosului tineretului

500 de participanți la a treia ediție

Startul la ora 9, în Piața Operei

Oaspeți din Cehoslovacia și Iugoslavia concurează alături de sportivii noștri

Numeroase premii primilor clasați

Trei generații în întrecere

IMPIETATE

Este un adevăr aproape unanim acceptat, acela — hăituit mai întîi, tolerat mai apoi — de a alinia vieții noastre moderne, frenetică și populată de impresiile cele mai tulburătoare, sportul ca o componentă tot mai recunoscută a contemporaneității sociale, pe care nu puțini o consideră — într-o prelungită și îmbucurătoare dezbatere — cea de-a 8-a artă...

Sportul — și dintre multele lui sectoare cu osebire fotbalul, multicoloră paletă de trăiri și întîmplări — ne-a înrobit, și ne înrobește continuu, ca o boală incurabilă instăpînită în organism, atotbiruitoare și indiferentă, iar vasalitatea aceasta, căreia ne abandonăm cu o dulce îndeobște resemnare, cuprinde în aria ei o gamă diversă de bune învățăminte, începînd cu educarea gustului pentru mișcare și frumos, cu împroprietărirea respectului sau a spiritului de sportivitate.

Acesta este sportul, activitate prescrisă cu prisosință, care dezvoltă trupul înainte de toate și care pe undeva își întinerește deopotrivă practicanții cît și privitorii, și a socoti că aria lui de influență este mai întinsă și mai profundă constituie, neîndoios, o greșeală, soră cu aceea — reversul medaliei — a ignorării terapeuticii lui.

Cei care exagerează pe marginea gazonului sau a piscinei — aceia care caută să deterioreze, din interese materiale vecine cu meschinul, filozofia, exegetic superbă, a sportului — și-au găsit de curînd un nou propagator, în Italia, un om ieșit din lumea artei, un sculptor care nu s-a sfiit, întreprinzător și hotărît, să lanseze pe piață o statuetă, de cîteva zeci de centimetri, reprezentîndu-l pe Gigi Riva, „regele Sardiniei", goleadorul campionatului de fotbal al Italiei...

Așadar, cu numai 4500 de lire — sumă oarecum firavă — orice amator de fotbal din peninsulă va putea să-și așeze pe noptieră — acolo unde sculpturile unui Michelangelo, Rodin sau Giaccometti, nemultiplicate, își așteaptă de mult locul — trupul de ghips al omului — erou de o zi sau de un an — care a marcat un gol în poarta Veronei...

Ironiei, lapidară și corozivă, a cuvintelor revistei „France-Football" — „afacerea merge foarte bine" — nu-i aliem decît întrebarea aceasta, pusă la întîmplare: ce-ar fi ca, într-o bună zi, frații noștri sau copiii noștri să învețe la școală — în locul căderii Troiei sau a acțiunii undelor electromagnetice — trista istorie a cutărei echipe, care a pierdut campionatul aproape de finiș?!

A-l admira pe Riva pe gazon este, dincolo de orice dubiu, un act de fidelitate față de multe din principiile educației noastre moderne, dar a-l așeza, trufaș și stingher, lîngă stampe și cărți, în biblioteca populată cu Gulliveri, Ofelii sau Karamazovi, ni se pare o impietate — dureroasă — adusă acelorași fundamentale precepte.

La urma urmei, gîndim, a socoti fotbalul drept începutul și sfîrșitul lumii este un lucru pe cît de neadevărat, pe atît de neiertător.

Pentru cei care-l cred, pentru cei care-l susțin deopotrivă...

Ovidiu IOANIȚOAIA

La întrebarea: care au fost cluburile care au dominat fotbalul cehoslovac de la începuturile sale și pînă azi? Oricare dintre cronicarii de fotbal din Praga sau Bratislava va răspunde — în mod sigur — la fel: SPARTA, SLAVIA și DUKLA! De epocile lor de glorie, la fiecare din aceste formații este legat și numele unui mare jucător. La Sparta — **Kada**, la Slavia — **Planicka**, iar la Dukla — **Masopust**.

Kada a fost un mare half-centru al perioadei 1920—1932, cînd de pe acest post un jucător de fotbal avea posibilitatea, dacă talentul și pregătirea îi permiteau acest lucru, să se înscrie în combinațiile ofensive ale echipei sale, să marcheze goluri din acțiuni și nu numai la cornere, cum îl vedem acum făcînd pe Jackie Charlton, spre exemplu. Așa se juca fotbal pe atunci și Kada, un apărător, împreună cu centrul atacant Pilat, au „inventat" la Sparta ceea ce s-a numit „ulița cehă". A jucat la Sparta Praga pînă la vîrsta de 37 de ani, fiind în cele 770 de jocuri (de 45 de ori internațional) un exemplu de modestie și conștiinciozitate. Kada a fost în același timp și un excelent jucător de hochei pe gheață, participînd cu echipa națională a Cehoslovaciei la 5 campionate mondiale!

Azi, în vîrstă de 74 de ani, Kada este un pensionar simpatic, foarte activ totuși în cadrul clubului suporterilor echipei Sparta Praga, căreia i-a dedicat cei mai frumoși 20 de ani din viața sa.

MAREA AVENTURĂ SUD-AMERICANĂ A RALIULUI „CUPEI MONDIALE"

Va ajunge vreo mașină în Mexic?

Cu aproape doi ani în urmă raliul Londra — Sydney era calificat drept „aventura automobilistică a secolului"; sau „raliul maraton"; sau „o cursă infernală". Fără îndoială, el a fost ceva din toate acestea, dar iată-l larg depășit, după un răgaz de timp nebănuit de scurt, de acest raliu al „Cupei Mondiale" care leagă Londra de Ciudad de Mexico. Este depășit în primul rînd cu cei 10 000 km adăugați la lungimea traseului; este depășit mai ales prin dificultățile promise de drumurile care străbat Cordilierii Anzi și este întrecut prin cele cîteva mii de kilometri ce urmează să fie parcurși la altitudini de 4—5 000 m care — în condițiile unui efort susținut — vor crea dificultăți oamenilor și vor pretinde reglaje speciale alimentației mașinilor.

Toate acestea fac pe mulți alergători sau specialiști să se întrebe dacă va ajunge vreo mașină în Mexic...

Argentinianul Juan-Manuel Fangio, marele campion al anilor '50, este de părere că **„dacă regulamentul va fi respectat întocmai și nu va fi adusă nici o modificare traseului în sectorul sud-american, eu sînt gata să pariez că nici o mașină din raliul Londra — Mexic nu va atinge ținta"**. Că ceea ce spune Fangio nu este o exagerare reiese din faptul că pilotul francez J. C. Ogier (care a format cu regretatul Lucien Bianchi echipajul virtual cîștigător al raliului Londra — Sydney) a „pulverizat" două mașini Peugeot (404 și 504) în recunoașterea făcută la începutul lui martie în Argentina și Chile.

Aceste drumuri înspăimîntătoa-

Gh. EPURAN

(Continuare în pag. a 4-a)

René Trautmann (Citroen DS-21), leaderul raliului Londra — Mexic, după sectorul european, va fi ținta tuturor atacurilor în etapele sud-americane. Deocamdată el este îngrijorat de suspensia mașinii dereglată în timpul transportului peste ocean.

ATLEȚII CONTINUĂ OFENSIVA

Alina Popescu în timpul săriturii record la lungime

Foto: M. FELIX

Așteptările au fost confirmate în cea mai mare măsură, mulți dintre atleții fruntași ai cluburilor bucureștene, angrenați în întrecerile etapei a II-a a diviziei A, reușind cîteva performanțe cu totul remarcabile, mai ales pentru acest început de sezon competițional.

PERFORMERII ZILEI

Deși este vorba de o întrecere pe echipe, cum este acest campionat, ea se impune totuși prin performanțele individuale ale competitorilor. De aceea le vom și sublinia cu precădere, dînd întîietate, cum este și firesc, celor două noi recorduri republicane stabilite de elevii antrenorului **Ioan Söter, ȘERBAN ION** — 2,15 m la înălțime și **ALINA POPESCU** — 6,16 m la lungime junioare. În ceea ce-l privește pe Șerban, medaliat cu bronz la „europenele" de sală de la Viena, vom nota că i-a lipsit doar extrem de puțin pentru a fi încheiat concursul cu o performanță de 2,18 m, pe care o anunță însă pentru proxima ocazie.

Carol Corbu a ținut și el să realizeze un nou record la triplu și dacă n-a izbutit ieri sîntem convinși că o va face cît de curînd. După ce a sărit 16,50 m din prima încercare el a mai obținut alte două rezultate remarcabile: 16,47 m și 16.35 m.

DIN FOILE DE CONCURS

Iată acum cîteva din cifrele înscrise în foile de arbitraj ale celor două întîlniri triunghiulare: BĂRBAȚI: **100 m:** Zamfirescu (Steaua) 10,6, Nichifor (Rapid) 10,7, Al. Munteanu (CAU) 10.7; **400 m:** Zamfirescu 48.3, Puiu (R) 48,6, Nicolae (Dinamo) 48,6; **1 500 m:** Schebie (R) 3:47,8, Lupan (S) 3:48.3, Ungureanu (D) 3:50.0, C. Dima (Metalul) — jun 3:52,8; **3000 m obst.:** I. Dima (S) 8:55.6, Mustață (D) 8:58,4; **110 mg:** Perța (S) 14,3, Suciu (S) 14,4, Hidioșanu (D) 14.5; **triplu:** Corbu (S) 16,50, Dumitrescu (D) 15,66; **înălțime:** Ioan (CAU) 2,15 — record, Popescu (R) și Spiridon (D) 1,94; **greutate:** Gagea (D) 16,43, Crețu (M) 15,60, Suha (CAU) 14.77; **suliță:** Petra (S) 66,80, Naghi (CAU) 64.00, Finta (CAU) 63.64; FEMEI: **100 m:** M. Goth (M) 11,9, V. Bufanu (R) 12.0, R. Marinescu (D) 12,2; **400 m:** D. Bădescu (R) 57,4, V. Gabor (CAU) 57.8, G. Zaharia (R) 58,1; **lungime:** A Popescu (S) 6.16 — record junioare, El. Vintilă (D) 5,91, M. Salamon (S) 5,89; **disc:** A. Menis (D) 53,52, C. Ionescu (SSA) 46,01, St. Lesenciuc (D) 45,22.

Întrecerile continuă astăzi, pe stadionul Republicii, de la ora 16.

REINTRAREA LUI DOSA

Înaintea partidelor din divizia A a avut loc și o întîlnire din B în cadrul căreia și-a făcut reintrarea, după cîteva luni de inactivitate, săritorul în înălțime mureșan, Csaba Dosa. Deși a folosit un elan doar de 3 pași el a obținut un promițător 2,03 m. (r. vil.)

SE PATINEAZĂ!

Sezonul estival al... patinajului continuă la patinoarul acoperit „23 August". Antrenamentele secțiilor de patinaj și hochei sînt programate și în cursul săptămînii viitoare. De asemenea, au loc ultimele întreceri ale patinatorilor.

Și celor care practică patinajul de agrement le sînt rezervate ore din programul patinoarului. De pildă, azi, duminică, patinoarul acoperit este deschis pentru public între orele 10—12 și 18—20. Ceea ce reprezintă încă un frumos record!

LA VIENA SE PREGĂTEȘTE ASALTUL ASUPRA MAGNIFICULUI RECORD AL IOLANDEI BALAȘ

Ilona Gusenbauer s-a apropiat amenințător de 1,91 m

În această continuă efervescență din domeniul atletismului, pe care sezonul de sală o anunță cu directe repercusiuni asupra tabelelor de recorduri (mondiale sau europene), cei 191 de centimetri trecuți de Iolanda Balaș cu 9 ani în urmă, la Sofia, sfidează și astăzi, parcă, numeroasele asalturi pe care cele mai talentate săritoare în înălțime ale deceniului le-au făcut pentru a corecta cel mai prestigios — și cel mai vechi — record atletic al zilelor noastre.

După retragerea din activitate a marii campioane românce, ștacheta celor mai importante concursuri a început să coboare simțitor, și doar apariția Rittei Schmidt, o talentată atletă din Leipzig, a mai înviorat atmosfera în plutonul fruntaș al săritoarelor. Campioana R.D. Germane a progresat centimentru cu centimetru, ajungînd în anul Olimpiadei mexicane la 1,87 m. Schmidt a încercat și 1,90 m, la un concurs desfășurat (coincidență) tot la Sofia. Fără succes însă. Nici tentativele Miroslavei Rezkova, cîștigătoare la J.O. de la Ciudad de Mexico și la C.E. de la Atena nu s-au dovedit mai fructuoase, performanța optimă a sportivei cehoslovace măsurînd doar 1,84 m.

Se pare însă că la orizont se profilează o ambițioasă pretendentă la

(Continuare în pag. a 4-a)

O familie fericită: „mutti Gusenbauer" cu soțul ei, Roland — care-i este și antrenor — și copilașul lor